

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1744/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VI.30.278/2022/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A dr. Szepesházi Péter ügyvéd által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Gfv.VI.30.278/2022/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése, I. cikk (1) bekezdése, az V. cikke, a XIII. cikk (1) bekezdése, a XV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmére hivatkozva.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó az alapügy felperese. A jogvita alapja, hogy a bírósági eljárás II. rendű alperese lakásvásárlás céljára ingatlanfedezet mellett 2007. október 2-án svájci frank alapú hitelt igényelt az I. rendű alperes banktól, melynek összege 21 600 000 forint volt. A kölcsönszerződés megkötésének napján, 2007. november 26-án, a II. rendű alperes árfolyamkockázati tájékoztatást kapott, melyet alá is írt.
- [4] A kölcsönszerződés is rögzítette, hogy az adós a banktól a tájékoztatást szükséges és elégséges mértékben megkapta, tisztában van az ügylet esetleges kockázataival, így különösen azzal, hogy az adott deviza magyar forinttal szembeni árfolyam alakulása a kölcsön forintban történő visszafizetésének terheit egyaránt növelheti és csökkentheti. 2007. november 26-án az indítványozó és az I. rendű alperes szerződést kötöttek, melyben az indítványozó készfizető kezességet vállalt a II. rendű alperes kölcsönszerződésből származó összes fennálló tartozása megfizetéséért arra az

esetre, ha ezt a II. rendű alperes nem teljesíti. Az indítványozó kezesi nyilatkozatában kijelentette, hogy a kölcsönszerződés egy másolati példányát átvette, elolvasta, annak tartalmát, rendelkezéseit megismerte és tudomásul vette. A készfizető kezesi nyilatkozat a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képezi. A II. rendű alperes és az indítványozó ugyanezen a napon közjegyző előtt egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tett, amelyben a II. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy tudomása van arról, hogy a kölcsön futamideje alatt a kölcsön törlesztésére megállapított deviza átváltási árfolyam a kölcsönszerződésben meghatározott feltételek szerint módosulhat. Kijelentette, hogy a kölcsönszerződés feltételeit tudomásul veszi, tudomással bír arról, hogy függetlenül a kölcsön forint pénznemben történő visszafizetésének módjától, a bank svájci frank pénznemben tartja nyilván a kölcsönszerződésből eredő tartozását.

- [5] Az I. rendű alperes a kölcsönszerződést az adós fizetési kötelezettségének elmulasztása miatt 2015. október 29-én felmondta. A 2020. január 13-án létrejött megállapodásban a II. rendű alperes és az indítványozó elismerték, hogy bankkal szemben a kölcsönszerződésből összesen 38 643 836 forint tartozásuk áll fenn. A felek megállapodtak, hogy amennyiben 2020. április 13-ig megfizetnek 34 700 000 forintot egy összegben, a bank a fennmaradt tartozást elengedi. 2020. április 21. és 2020. június 5. között a megállapodás alapján az indítványozó és a II. rendű alperes a 34 700 000 forintot megfizette a bank részére.
- [6] 1.1. Az indítványozó keresetében a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását és határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítását, valamint az I. rendű alperes 29 976 494 forint megfizetésére, a II. rendű alperest pedig mindezek tűrésére kötelezését kérte. A kölcsönszerződés semmisségének megállapítását azzal indokolta, hogy az – álláspontja szerint – nem határozta meg az utolsó kamatperiódusra a törlesztőrészlet összegét és az nem is volt kiszámítható a szerződésbe foglalt adatok alapján. Állította továbbá, hogy a szerződés azért is semmis, mert a THM nem volt valós, ezért ez a szerződéses kikötés tisztességtelen. Kifejtette azt továbbá, hogy nem kapott semmilyen árfolyamkockázati tájékoztatást, a kölcsönszerződésből nem tűnik ki, hogy az adós által viselendő árfolyamkockázatnak nincsen felső határa. Hivatkozott a kezelési költség kikötésére vonatkozó szerződési feltétel tisztességtelenségére, mert nem állapítható meg az azt ellentételező szolgáltatás, a rendelkezés nem felel meg az átláthatóság, a jóhiszeműség és az arányosság követelményének.
- [7] Az I. rendű alperes bank ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta a kölcsönszerződés érvénytelenségét, és arra is hivatkozott, hogy a THM esetleges téves megjelölése a szerződés érvénytelenségét nem eredményezheti. A THM vonatkozásában előadta azt is, hogy annak számítása helyes, a kölcsönszerződés és a kondíciós lista minden költséget tartalmaz. Az árfolyamkockázati tájékoztatás vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a II. rendű alperes a tájékoztatást megkapta,

annak megismerését aláírásával igazolta. Vitatta a – hitelnyújtással kapcsolatos adminisztrációs költségek fedezésére szolgáló – kezelési költségre vonatkozó kikötés tisztességtelenségét. Állította, hogy tényleges szolgáltatást nyújtott a kezelési költség fejében.

[8] Az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a keresetet a 7.P.89.071/2020/22. számú ítéletében elutasította. Indokolása szerint az indítványozó mint kezes alakítólag nem léphet fel olyan jogviszonyban, amelynek nem alanya. Megítélése szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 239/A. § (1) és (2) bekezdése értelmében a jogkövetkezmények alkalmazásának levonása nélküli szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti pert kizárólag a fél, vagy az ügyész, valamint törvényben meghatározott egyéb személy indíthat. A bíróság álláspontja szerint az indítványozó a kölcsönszerződésben nem volt fél, így nem tartozik ebbe a körbe. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint egy, a határozathozatal időpontjában már megszűnt szerződés határozathozatal időpontjáig történő hatályossá nyilvánítása fogalmilag kizárt. Az ítélet szerint az indítványozó kizárólag a kezességi szerződés alapján indíthatott volna pert, és ennek a pernek a keretében hivatkozhatott volna az alapszerződés semmisségére.

[9] 1.2. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 72.Pf.637.894/2021/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – eltérő indokok alapján – helybenhagyta. Megállapította az indítványozó mint kezes perbeli legitimációját, utalva arra, hogy az adós helyett valamennyi fizetési kötelezettséget az indítványozó teljesítette, ezáltal jogi érdeke fűződik a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapításához és esetlegesen a fizetési kötelezettsége csökkentéséhez. A másodfokú bíróság a kezelési költség vonatkozásában kifejtette, hogy az nem tartozik a szerződés elsődleges tárgyának fogalmába, meghatározásának módja nem érinti a felek elsődleges szolgáltatásainak tisztességtelenségét, így ennek vizsgálata csak az átláthatóság, a világos és érthető megfogalmazás követelménye alapján végezhető el. Úgy foglalt állást, hogy a perbeli kölcsönszerződés a kezelési költséget átlátható módon, egyértelműen feltünteti, az ellenében nyújtott konkrét szolgáltatások azonosítható megjelölése pedig nem kötelező. Rámutatott arra is, hogy önmagában a kezelési költségre vonatkozó szerződéses rendelkezés tisztességtelenségéből egyébként sem következne a szerződés kereset szerinti érvénytelensége. Részlegesen érvénytelenségre és a jogkövetkezményre vonatkozó, az elszámolásra is kiterjedő, összegszerűen meghatározott kérelme az indítványozónak nem volt. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a kölcsönszerződés nem semmis a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: régi Hpt.) 213. § (1) bekezdés *b)* pontjára tekintettel. Ezen az alapon a semmisség csak akkor merülne fel, ha a szerződés az éves, százalékban kifejezett THM-et egyáltalán nem tartalmazná. A másodfokú bíróság nem állapította meg a kölcsönszerződés érvénytelenségét a régi

Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja alapján sem. Rámutatott arra, hogy az indítványozónak azt kellett megismernie, hogy a bank irányába milyen kötelezettségért vállal készfizető kezességet. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes a régi Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésében foglaltak alapján tájékoztatást adott az árfolyamkockázatról, amelyet tartalmában is megfelelőnek ítélt a 2/2014. számú PJE határozat 1. pontja, a Kúria jogegységi határozatai, és az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) vonatkozó döntései alapján. A másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az árfolyamkockázat II. rendű alperes általi viselésére vonatkozó szerződéses kikötések tisztességtelensége nem állapítható meg.

- [10] 1.3. A jogerős ítélet ellen az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezése mellett elsődlegesen a kereseti kérelmének történő helyt adást, tartalmilag az érvénytelenséget kimondó közbenső ítélet meghozatalát és a jogkövetkezmények levonása tekintetében az elsőfokú bíróság eljárás lefolytatására történő utasítását kérte. Másodlagosan a jogerős ítéletnek – az elsőfokú ítéletre is kiterjedő – hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az árfolyamkockázati tájékoztatás tekintetében hivatkozott arra, hogy valós tájékoztatás mellett nem kötötte volna meg a szerződést. Hangsúlyozta, hogy a bank nem tárta fel a szerződéses konstrukció pontos gazdasági körülményeit, konkrét, részletes működési mechanizmusát, hatásait, nem mutatott be megfelelő szimulációkat, nem adott át minden rendelkezésére álló fontos információt, a valós működési mechanizmust és hatásokat elleplező, hamis törlesztési lefutást mutatott be, megtévesztő THM-ről, nem valós futamidőről és téves összegű törlesztőrészletről adott tájékoztatást, ezáltal a felek között jelentős egyenlőtlenséget előidézve. Álláspontja szerint a fentiek miatt a konstrukció átláthatatlanná vált, a gazdasági következmények felmérése ellehetetlenült, a teljes költség és a tényleges kockázat felismerhetetlenné, felmérhetetlenné vált.
- [11] A Kúria a Gfv.VI.30.278/2022/5. számú ítéletében a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő. Az indítványozó árfolyamkockázati tájékoztatóval összefüggésben előterjesztett hivatkozásával összefüggésben rámutatott arra, hogy az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás megfelelően teljesítette az alaki, nyelvtani szempontból elvárt érthetőség követelményét, ugyanis a kockázatfeltáró nyilatkozat megszövegezéséből adódóan is áttekinthető szerkezetben, egyértelműen azonosítható és értékelésre alkalmas, érthető tartalommal jelent meg a fogyasztó számára. A vizsgált kockázatfeltáró nyilatkozat kiemelt helyen, félreérthetetlenül tartalmazta a deviza konstrukcióval járó árfolyammozgásából adódó veszteség kockázatát. Ezen felül a tájékoztató tartalmilag is megfelelt a világos és érthető megfogalmazás követelményének: biztosította a szerződéskötés következményeinek felismerhetőségét, az átlagos fogyasztó megérthette a szóban forgó pénzügyi mechanizmus konkrét működését, és így

felmérhette az ilyen szerződési feltételek által ugyanezen szerződés teljes időtartama alatt a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt, esetlegesen jelentős negatív gazdasági következmények kockázatát. A Kúria azt is megállapította, hogy az I. rendű alperes jelen alkotmányjogi panaszra okot adó perben alkalmazottal azonos árfolyamkockázati tájékoztatóját a Kúria már több korábbi határozatában tisztességesnek ítélte. A Kúria ítéletében azt is rögzítette, hogy a másodfokú bíróság az indítványozó uniós joggal kapcsolatos érvelésével összefüggésben is megfelelően megindokolta álláspontját.

- [12] 2. Az indítványozó a fenti előzményeket követően nyújtotta be – főtítkári felhívásra kiegészített – alkotmányjogi panaszát.
- [13] Indítványában előadta, hogy a Kúria Gfv.VI.30.278/2022/5. számú ítélete sérti az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, az I. cikk (1) bekezdését, az V. cikket, a XIII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, az alábbiak szerint.
- [14] Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog sérelmét abban látja, hogy a peresztesség befolyásolta a kölcsönszerződésből fakadó fizetési kötelezettséget, ideértve a perköltség-teljesítési kötelezettséget és ezek végrehajthatóságát. Az árfolyamkockázati tájékoztatással összefüggésben a panaszos kifejti, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat és a szerződésben lévő kikötés alkalmas volt az indítványozó megzavarására, mivel mozaikszerű tájékoztatást valósított meg, valamint sérelmezte a kockázatfeltáró nyilatkozat szóhasználatát is. Ezáltal az eljáró bíróság az alkotmányjogi panasz szerint önkényes mérlegelést valósított meg, melynek során sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése. Ugyanezen cikkek sérelmét állította az indítványozó azzal összefüggésben is, hogy „önkéntesen és nyilvánvalóan téves az a kúriai ítéleti és az alsóbb fokú bíróságok érvelésében megjelenő kitétel, mely szerint a bank nem láthatta előre az árfolyamváltozás mértékét és irányát”. A panasz szerint ugyanis a kamatparitás elve olyan gazdasági törvényszerűség, „mint a fizikában a gravitáció, tagadása az önkényes mérlegelés tilalmába ütközik.” Hozzáteszi továbbá, hogy „a kamatparitás törvénye azt jelenti, hogy a magas jegybanki alapkamattal, valamint az ahhoz igazodó magas kereskedelmi kamattal rendelkező (szegényebb) országok és a nem ilyen országok valutái keresztárfolyama kiegyenlítik ezt a hatást, azaz az előbbiek valutája gyengül az utóbbiaké javára”, ami nem esik a szabad mérlegelés elvébe, azt átlépi, így az önkényes mérlegelés tilalma sérül. Az indítványozó szerint „olyan, mintha egy nem űrbeli tényállásban a bíróság a támaszték nélkül se esett le a kiejtett tárgy a Földön a földre- megállapítást tenné a gravitáció ellenére.” A fenti esetekből a panaszos levezeti, hogy az eljáró bíróság nem létező mérlegelési szabadságot teremtett magának ezért *contra legem*, jogellenesen döntött, érvelése alátámasztására pedig az EUB döntéseit is említi. Az alkotmányjogi panasz arra is hivatkozik, hogy a Kúriának hivatalból kell vizsgálnia azt, hogy az első- és másodfokú

eljárásban történt-e lényeges jogszabálysértés, ebbe beletartozik, hogy a Kúria megvizsgálja, hogy valamelyik eljárásban sérült-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38., 47. cikke, az EUMSZ 267. cikke, valamint az indítványozót megillették-e az ezekből eredő és a 91/13/EGK irányelvvel összefüggő fogyasztóvédelmi jogok. Az érvelés szerint a Kúria nem vonhatja ki magát a fentiek vizsgálata alól azon az alapon, hogy az indítványozó az erre irányuló álláspontját korábban nem adta elő, ebből következően sérült az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése. A Kúriának a jogerős ítéletet hatályon kívül kellett volna helyeznie és az alsóbb fokú bíróságot az indítványozó nyilatkoztatására kellett volna utasítania. Az alkotmányjogi panasz kifejti továbbá, hogy az első- és másodfokú bíróság az árfolyamkockázat és a teljes érvénytelenség mellőzése kérdésében törvénysértő módon és önkényesen utasította el a keresetet. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának kiegészítésében arra is hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó kereseti kérelmének egy elemét (a THM érvénytelenségének kérdését) el sem bírálták, mely bírósági mulasztás ugyancsak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére vezetett.

- [15] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban foglaltak alátámasztása céljából számos alkotmánybírói határozatot, és nemzetközi emberi jogi bírósági döntést idéz.
- [16] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése, V. cikke és XV. cikk (1) bekezdése állított sérelme vonatkozásában önálló, alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem tartalmaz.
- [17] 3. Az Alkotmánybírói elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybírói az ügyrendjében meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [18] Az Alkotmánybírói vizsgálata eredményeként megállapította, hogy a határidőben benyújtott alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem fogadható be.
- [19] 3.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybíróihoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [20] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésének, valamint a Q) cikk (2) bekezdésének sérelmére is hivatkozott, melyek az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot {az I. cikk (1) bekezdésére lásd például: 16/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [21]; a Q) cikk (2) bekezdésére lásd például: 3076/2017. (IV. 28.) AB határozat, Indokolás [14]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ezen elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja törvényi követelményét.
- [21] 3.2. A kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben eleget tesz, tartalmazza ugyanis *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (a bíróságok eljárása és döntése alapvető jogok sérelmét okozta) és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést (Kúria Gfv.VI.30.278/2022/5. számú ítélete); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, az I. cikk (1) bekezdését, az V. cikket, a XIII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével és a XXVIII. cikk (1) bekezdésével; *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [22] Mindazonáltal az indítványozó az Alaptörvény Alaptörvényben biztosított jogot tartalmazó V. cikke, XV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében részben [az V. cikk és a XV. cikk (1) bekezdése vonatkozásában] egyáltalán nem terjesztett elő indokolást, részben [a XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben] pedig nem adott elő olyan okfejtést, illetve nem mutatott rá olyan összefüggésre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tudott volna tenni. Az alkotmányjogi panasz ezért ebben a tekintetben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában előírt feltételnek.
- [23] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [24] A befogadhatóság feltételeivel kapcsolatban emlékeztetni szükséges arra, hogy az Alkotmánybíróságnak részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően. Jelen ügy ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását

indokolná. Az Alkotmánybíróság ezért a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye felvethető-e.

- [25] 4.1. A panaszos a tulajdonhoz való jog sérelmével összefüggésben arra hivatkozott, hogy a pervesztességét eredményező bírósági döntés befolyásolta a kezességi szerződésből adódó fizetési kötelezettségét. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével összefüggő indítványi elemre vonatkozóan emlékeztet az Alkotmánybíróság arra, hogy gyakorlata szerint különbséget kell tenni a polgári jogi és az alkotmányos tulajdonvédelem között, a kettő nem azonos: az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat és nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével. Nem vonható az alkotmányos tulajdonvédelem alá minden olyan ügy, melyben az indítványozó állítása szerint jogsértő bírósági határozatok eredményeként pervesztes lett, és ezért vagyronvesztést szenvedett el. {lásd például: 3120/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [40]}. Mindezek alapján a panasz ebben a tekintetben nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [26] 4.2. Az alkotmányjogi panaszban foglalt megállapítások egy része azon az érvelésen alapul, amely szerint a Kúria támadott ítélete *contra legem*, és ezért sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot. A 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban az Alkotmánybíróság három, egymást erősítő feltétel együttes fennállását követelte meg annak megállapíthatóságához, hogy a bíróság *contra legem* jogalkalmazása felérjen az alkotmányossági sérelem szintjére, és megállapítható legyen az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelme. Ezek: a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe, döntésének ezt a mozzanatát nem indokolta meg, s döntését ehelyett egy olyan bírósági joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó kifejezetten hatályon kívül helyezte {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [27] A fenti feltételek vizsgálata eredményeképp az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.
- [28] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában lényegében a felülvizsgálati kérelmében kifejtetteket ismételte meg. A Kúria azonban jelen ügyben valamennyi releváns jogszabályi rendelkezést figyelembe vett és alkalmazta a felülvizsgálati kérelem elbírálása során. Észszerűen megindokolta, hogy az eljáró bíróságok döntéseiben hogyan érvényesült az EUB és Kúria következetes joggyakorlata. A fent hivatkozott három, egymást erősítő feltétel egyike sem áll tehát fenn, hiszen az eljáró bíróság figyelembe vette az ügyben releváns jogi normákat.
- [29] Az Alkotmánybíróság nem tekinti az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek, illetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek azt, ha az indítványozó az eljáró bíróság téves jogértelmezését

sérelmezve a számára kedvezőtlen döntés megváltoztatását kívánja elérni {3241/2016. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [15]}, továbbá több határozatában is kimondta már, hogy az, hogy „a jogerős határozatot hozó bíróság nem osztotta [jogi] álláspontját egy konkrét kérdésben, nem teszi az eljárást tisztességtelenné, emiatt nem válik az eljárás és a döntés önkényessé sem” {lásd például: 3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [28]}.

- [30] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában arra is hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó kereseti kérelmének egy részét nem vizsgálták meg. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor (az indítványozó érvelésével ellentétben) megállapította, hogy (bár az elsőfokú bíróság kétségtelenül a keresetösségi jog hiányára hivatkozással, ekként érdemi tartalmi vizsgálat nélkül utasította el az indítványozó keresetét), a másodfokú bíróság azonban érdemben megvizsgálta az indítványozó THM-mel kapcsolatos érvelését is (lásd különösen a Fővárosi Törvényszék ítéletének [93]-[95] bekezdéseit). Annak megítélése pedig, hogy a Fővárosi Törvényszék érvelése egyébként szakjogi értelemben helyes-e, az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik.
- [31] Mindezek alapján azt lehetett megállapítani, hogy a Kúria támadott ítéletével összefüggésben a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot érintő bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye nem merül fel.
- [32] 5. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)*, *b)* és *e)* pontjaiban, az Abtv. 27. §-ában, valamint az Abtv. 29. §-ában megfogalmazott követelményének, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2024. április 23.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető, alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró